

Митридата, и сѣ расхождахъ сѣ него край море-то, написалъ сѣ копіето си на пасака. Бѣгай Митридате! и той като сѣ усѣтихъ побѣгнахъ.

Какъ смири Оократа Якивѣдовъ-тъ
гордость.

Като гледалъ Оократъ Якивѣда че сѣ горди за богатство-то си и сѣ голѣмѣе за мюлкювытѣ си, забведе го на едно мѣсто, гдѣ-то было окачено едно описаніе (карта) на нѣкоі-жъ земленнѣ обрѣжнѣ, и мѣ порѣчалъ да намѣри на него йттихъ, той і-жъ намѣрихъ, и Оократъ порѣчалъ пакъ да намѣри и мюлкюве-тѣ си: но Якивѣдъ сѣ отговорилъ че тѣ не сѣ писани никждѣ; кога е така, рѣкхъ Оократъ зашто сѣ голѣмѣеши сѣ нѣшто кое-то не сѣ счита нѣто една часть земли-тъ.

Менекратова-та гордость и какъ мѣ сѣ при-
смѣ Филиппъ.

Иѣкарь Менекратъ, до толко бѣ сѣ възгордилъ, что-то наричаше себе си Богъ. Вднѣжъ писалъ на Македонскій царъ Филиппа таквози писмо. Филиппѣ Менекратъ Богъ благополѣчнѣ быти. На кое-то Филиппъ отговорилъ. Филиппъ Менекратѣ здравѣ быти.

Нѣкога Филиппъ правилъ голѣмо угощеніе; призовалъ и него и мѣ приготвилъ особитъ высокъ столъ. Като дошелъ поканилъ го да сѣдне и тѣрналъ отпредѣ мѣ кадило да го кади, а дрѣвнѣ-тѣ сѣднали да адрѣжъ. Отъ най напредъ сѣ въздържалъ, и сѣ радалъ за почѣта что мѣ стрѣвѣтъ; чо слѣдъ малко като го натиснѣ гладъ изааде го че е человекъ ане Богъ что-то като не можѣ да дотѣрпѣи скочи и си отидѣ сърдитъ и гладѣнъ.